

כגפן פוריה

עלון להפצת תורה ויהדות

פרשת מִקֵּץ

כח' כסלו תשע"ה

הפטרה: רני ושמחי בת ציון

יציאת השבת ר"ת 17:38

נר רביעי של חנוכה

מברכים חודש טבת שיחול כימים שני ושלישי

הגולד כולל שני בשעה 22, 31 דקות

סדר הדלקת נרות חנוכה

גיליון 318

יציאת השבת:

17:18

ירושלים: 17:19

כניסת השבת:

16:06

ירושלים: 16:03

מוסיף והולך

הרב עמוס שושן - רב ישובי רכס פוריה

כמעט בכל בית יהודי מדליקים נרות בחנוכה, בין אם יושבי הבית מסורתיים, דתיים, ואפילו חילונים. יש המדליקים נרות ויש המקפידים בהדלקה של שמן זית, אך כולם מדליקים נרות לפי ימי החנוכה: ביום הראשון מדליקים נר אחד ושמש וביום השני מוסיפים נר נוסף וכן הלאה.

והנה בתלמוד (מסכת שבת כא, ב) מובא: "מצוות נר חנוכה נר איש וביתו. והמהדרין נר לכל אחד ואחד (מבני הבית) והמהדרין מן המהדרין - בית שמאי אומרים: יום ראשון מדליק שמונה (נרות), מכאן ואילך פוחת והולך. ובית הלל אומרים: יום ראשון מדליק אחת, מכאן ואילך מוסיף והולך". ואכן נפסק כבית הלל, שביום הראשון מדליק נר אחד ומכאן ואילך מוסיף והולך, ונרמז כל זה במילה חנוכה - ח' נרות והלכה כבית הלל.

הדין היחידי בו יש את עיקר המצווה, מהדרין ומהדרין מן המהדרין הוא נר חנוכה בלבד! והנה דוקא מצווה זו של חנוכה בה קיים דין מהדרין מן המהדרין, נהגו כל ישראל להדר בה ולקיימה על הצד הטוב ביותר. הכיצד? נראה כי טעם הדבר נעוץ בנסיבות הנס עצמו.

בהגיע החשמונאים למקדש מצאו כי היוונים טמאו את כל השמנים. החשמונאים הבינו כי המלחמה עם היוונים אינה רק מלחמה פיזית, אלא מלחמה רוחנית, ואע"פ שהיה מותר להם לפי ההלכה להדליק בשמן טמא, כיון שרוב הציבור היה טמא, החשמונאים הידרו להדליק בשמן טהור, להראות כי רוחו הטהורה של עם ישראל נצחה במלחמה והעבירה את רוח הטומאה מן הארץ. אותה הרגשה מיוחדת ניטעה מאותה עת בכל אחד ואחד מבני ישראל, וכשם שהדליקו אז החשמונאים את נרות המנורה בטהרה ובהידור אחר הידור, כך קבעו לנו גם חכמנו דין הידור ומהדרין מן המהדרין, וכך נוהגים בני עמנו מאז מקדם ועד ימנו, כי בכל אחד מאתנו, מיני אז, ניצתה אש האמונה, ותפילתנו צריכה להיות, שיהא זה בבחינת מוסיף והולך...

בהוצאת מכון "שערי תורה": פוריה-נוה עובד ד.ג. גליל תחתון 15210

שערי תורה וחסד ע"ר * כולל אברכים * שיעורי תורה * פרסומים תורניים * גמ"ח עזרה לנוקמים * הדפסה: דפוס כנרת. עריכה: צ. שוורץ. היה שותף. להעברת תרומות: בנק המזרחי סניף טבריא מספר חשבון: 123459

דיני הדלקת נר חנוכה בערב שבת

א. בערב שבת מדליקים נר חנוכה תחילה, ואחר כך נר שבת, ודי בהדלקת נר אחד של חנוכה תחילה, ובעודו ממשיך להדליק שאר הנרות, תוכל האישה לברך ולהדליק נרות שבת, ואינה צריכה להמתין עד שיסיים הדלקת כל הנרות. ויזהר לשים את הנרות במקום מתאים מערב שבת, באופן שלא תכבה אותם הרוח בליל שבת בעת פתיחת וסגירת הדלת. נוהגים שלא לומר "במה מדליקין" בערב שבת חנוכה.

ב. בערב שבת צריך לתת שמן בנרות החנוכה שיעור שידלקו חצי שעה אחר צאת הכוכבים של ליל שבת, ולכן לא יקדימו ההדלקה בנרות שבת בערב שבת חנוכה, כמו שיש נוהגים בכל ערבי שבתות, אלא ידליקו נרות חנוכה כרבע שעה לפני השקיעה, לאחר שיתנו שמן בנרות חנוכה שיעור שידלקו לכל הפחות שעה אחת.

ואם אין הנרות יכולים להכיל שמן בכמות רבה כל כך, או שנר השעיה קטן, ולא יספיק לדלוק כשיעור שעה, יש אומרים שאין יוצאים בזה ידי חובה, וגם יש בזה חשש ברכה לבטלה, ולכן צריך שלפחות באחד מהנרות יהיה השיעור הנ"ל. ואם אי אפשר בלאו הכי – ידליק בלי ברכה. ורק אם יש לו על כל פנים נר אחד שידלק כשיעור שעה אחת, ידליק בברכה.

ג. צריך להדליק נרות החנוכה במקום הנחתם. ואם בעל הבית חולה, אינו רשאי להדליקה סמוך למיטתו, ואחר כך יעבירוה למקומה, אלא יצווה לאחד מבני ביתו, שיברך וידליק, ויוצא ידי חובה.

ד. צריך שיתן שמן בנרות חנוכה כשיעור שידלקו לפחות חצי שעה. וכן, אם מדליק נר שעה, צריך שיהיה בו כשיעור הנ"ל. ואם הדליק בנר שהוא קטן משיעור הנזכר, אפילו אם הוא הוסיף אחר כך שמן כשיעור, לא יצא ידי חובה, מפני שצריך להיות שמן כשיעור הדרוש לפי הדין בעת ההדלקה, שההדלקה עושה מצווה.

לכן, על כל אדם שבא להדליק נר חנוכה, להסתכל ולבדוק היטב בנרות החנוכה, ועיניו יחזו ויבחנו אם יש שמן מספיק לשיעור חצי שעה, כי קורה לפעמים שלא נתן שמן מספיק בנרות, או שנשפך ממנו על ידי דחיפה או מקרה אחר. ורק אחר שיהיה נוכח שיש שמן שיעור הנ"ל, יברך ברכות ההדלקה וידליק.

ה. טוב לחנך את בניו הקטנים שהגיעו לחינוך, בהדלקת נרות ההידור שבכל ערב. אבל אם לא הגיעו לחינוך, אין לתת להם להדליק בנרות החנוכה שהוא יוצא בה. ונר השמש מותר להדליקו אפילו על ידי ילד קטן שלא הגיע לחינוך, הואיל ואין בו שום קדושה.

פסוקים שנוהגים לומר בשעת פתיחת ההיכל בשבת חנוכה: גר לרגלי דברך ואור לנתיבתני: גר יהיה נשמת אדם חפש כל חדרי בטן: כי גר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: וארח צדיקים באור נגה הולך ואור עד נכון היום: לדוד יהיה אורי וישעי ממי אירא יהיה מעוז חיי ממי אפחד: כי אתה תאיר גרי יהיה אלהי יגיה חשבי: קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהיה עליך זרח: מאין כמוך יהיה גדול אתה וגדול שמך בגבורה:

פיוטים לחנוכה

עם נאמני, זרע אמוני. הודו לה, פי גבר חסדו.

בימי מתנתיה, זקן ידידיה. רב עליליה, פקד את עבדו.
 יוצאי יריכו, בניו חניכו. הלכו בדרךיו, לבשו את מדו.
 עם יון תקיף, את עמו התקיף. ואלהים השקיף, ממרום הודו.
 גבורים נפלו, וטמאים פשלו. וגאים שפלו, אב ומחמדו.
 חלשים נצחו, צדיקים צלחו. וטהורים שמחו, הרב את עבדו.
 באו למקדש, שרו שיר חדש. לאל הנקדש, גדול כבודו.

מעוז צור

מעוז צור ישועתי, לך נאה לשבת. תכון בית תפלתי, ושם תודה נזבת.
 לעת תכין מטבת, מצר המנבת. אז אגמר, בשיר מזמור. חנכת המזבח:
 רעות שבעה נפשי. ביגון כחי כלה. חיי מררו בקשי. בשעבוד מלכות עגלה.
 ובידו הגדולה. הוציא את הסגלה. חיל פרעה וכל זרעו ירדו באבן במצולה:
דביר קדשו הביאני. וגם שם לא שקטתי. ובא נוגש והגלני. פי זרים עבדתי.
 ויין רעל מסכתי. כמעט שעברתי. קץ בכל. זר בכל. לקץ שבעים נושעתי:
 ברות קומת ברוש בקש אגגי בן המדתא. ונהיתתה לו לפח ולמוקש וגאותו
 נשבתה. ראש ימיני נשאת. ואויב שמו מחית. רב בניו וקניניו על העץ תלית:
 יונים נקבצו עלי. אזי בימי חשמנים. ופרצו חומות מגדלי. וטמאו כל השמנים.
 ומנותר קנקנים. נעשה נס לשושנים. בני בינה. ימי שמונה. קבעו שיר ורננים:
חשוף זרוע קדשך. וקרוב קץ הישועה. נקם נקמת עבדיך. מאמה הרשעה. כי
 ארכה השעה. ואין קץ לימי הרעה. דחה אדמון. בצל צלמון.
 הקם לנו רועים שבעה:

סדר הדלקת נר חנוכה

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיַתְהָ, בְּדַחֲלוֹ וְדַחֲמֵי, וְדַחֲמֵי וְדַחֲלֵי, לְיַחְדָּא שְׁמֵי יוֹדֵי קָיִי בְּאִיזֵי קָיִי בְּיַחְדָּא שְׁלֵיִם (יִהְיֶה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אֲנַחְנוּ בְּאִים לְקִיָּם מִצֹּת הַדְּלָקַת נְרוֹת חֲנֻכָּה כְּמוֹ שֶׁתְּקַנּוּ לָנוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזָכוּרֵינוּ לְבִרְכָּהּ, עִם כָּל הַמִּצְוֹת הַכּוֹלְלוֹת בָּהּ, לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשֶׁה בְּמָקוֹם עֲלִיזוֹן. לְעִשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְעֵלָה לְפָנֵינוּ יִתְבָּרַךְ כְּאֵלֹהֵינוּ בְּכָל הַפְּגוּמֹת הַרְאִיוֹת לְכַנֵּן בְּמִצְוֵהּ זֹה. וְיֵהִי נֶעֱם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ. וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ:

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְּלִיק נֵר חֲנֻכָּה:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה נְסִים
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:**

בלילה הראשון מברך גם ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲנִינוּ וְקִיַּמְנוּ

וְהַגִּיעֵנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

לאחר שהדליק נר החיוב יאמר:

הַנְּרוֹת הִלְלוּ אֲנַחְנוּ מִדְּלִיקוֹן. עַל הַנְּסִים, וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת, וְעַל הַנְּפִלְאוֹת, שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ, עַל יְדֵי כְּהֻנֵּיךְ הַקְּדוּשִׁים. וְכָל שְׂמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה הַנְּרוֹת הִלְלוּ קִדְּשׁ, וְאִין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֶלָּא לְרְאוּתָם בְּלִבְךָ, כְּדִי לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ עַל נְסִיךָ וּנְפִלְאוֹתֶיךָ וְיִשְׁעוֹתֶיךָ:

מְזִמּוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אֲרוֹמַמְךָ יְיָ הַזֶּה כִּי דִלִּיתָנִי, וְלֹא שִׁמַּחַת אִזְבִּי לִי: יְיָ הַזֶּה אֱלֹהֵי, שְׁוַעֲתֵי אֱלֹהֵי וְהַתְּרַפָּאֵנִי: יְיָ הַזֶּה הַעֲלִיתָ מִן שְׂאוֹל נַפְשִׁי, חֵייתֵנִי מִיַּרְדֵּי בּוֹר: וְזָמְרוּ לִי הַיְהוָה חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזָכַר קִדְּשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ, בְּעָרֵב לַיִן כְּכִי וְלִבְקָר רִנָּה: וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי, בַּל אֲמוּט לְעוֹלָם: יְיָ הַזֶּה בְּרִצּוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּהּ לְהַרְרֵי עוֹז, הַסְּתַרְתָּ פָנֶיךָ הַיִּיתִי נִבְהָל: אֱלֹהֵי יְיָ הַזֶּה אֲקַרָּא, וְאֶל אֲדָנֵי אֲתַחֲנֶן: מַה בָּעַצַּ בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שְׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עֶפְרַיִם הַיְגִיד אֲמַתְךָ: שִׁמְעֵה יְיָ הַזֶּה וְחַנּוּנִי, יְיָ הַזֶּה יֵהִי עֵזֶר לִי: הַפְּכַת מַסְפְּדֵי לְמַחֹל לִי, פִּתַּחְתָּ שָׁקִי, וְתִאֲדָרְנִי שְׂמַחָה: לְמַעַן יִזְמְרָךְ כְּבוֹד וְלֹא יִדַּם, יְיָ הַזֶּה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֹדְךָ: (נוהגים לשיר 'מעוז צור', מופיע בעמוד הקודם).

למעוניינים להשתתף בהוצאת עלון זה נא לפנות לדוד: 0577788483

עלון זה מוקדש:

לרפואת: אברהם ולאה ציטרון היי. היה יצחק שושן היי. שרה בת שמחה היי. יצחק אילוז היי. מרים יהודה היי. ציפורה יהושע לוי היי. ביבה אלימלך היי. ישי הלוי היי. אורי חיים רווח היי. עזר בן עישה היי. תיקוה בת עזיה היי. אלגרה בת ג'אן היי. מזל בת עטילה היי. פנחס זרחי היי. הראל בן אביגיל היי. אילנה בת סליחה היי. ישי ורחל לוי היי. חנה בת זוהרה היי. להחזרת נעדריו צהיל ושבוייו ובהם: גיא חבר, רון ארה, זכריה באומל, יהודה כץ, צבי פלדמן, יחזקאל פולארד היי. לעילוי נשמת הנערים: אייל יפרח היי, גיל-עד ששאר היי, נפתלי יעקב פרנקל היי. ולענין אורון שאול היי וחללי מבצע עוק איתן. לעילוי נשמת: הרב מרדכי אליה זצ"ל. הרב מסעוד מלול זצ"ל. הרב שלמה צורף ז"ל. הרב יעקב ששן ז"ל. זנה ינה ז"ל. ברכה סופר ז"ל. נרד נחם ז"ל. נסים כהן ז"ל. ספר כט"ח ז"ל. נרדה שמעון בת חזית ז"ל. מנחה לוי ז"ל. אסתר בת תורא ז"ל. אסתר חדד ז"ל. רנה פנעק ז"ל. הרב אברהם עקדמן זצ"ל. מרדכי משה בני לאה מורחיו ז"ל. אליהו בת פריחה ז"ל. תרצה יצחק ז"ל. ישראל אברהם נתן בן מלכה ז"ל. אסתר בת זוהרה ז"ל. אסתר וענבר נחום ז"ל. ישראל בן שושנה ז"ל. יצחק בן מול מורחיו ז"ל. רובי בן שלום צעדי ז"ל. מרים וענתו ז"ל. עזיה עמוס ז"ל. יצחק ועמרים אטיאס ז"ל. נסים בן חנה ז"ל. שמעון אבטובול ז"ל. יצחק ולאה אסטרנו ז"ל. רות יעקב ז"ל. חיה רחל לוי ז"ל. אליהו טויט ז"ל. נעימה בת מגידה ז"ל. שמחה אילוז ז"ל. ראובן אלון בן נטיה ז"ל. סוליקה שושן ז"ל. לואיזה מודר ז"ל. זוהרה בת חנה ז"ל. עליה כהן ז"ל. ר' חיים אהרנה ז"ל. אהרן זקן ז"ל. אורי אורן מועלם ז"ל. ישראל בן גברה ז"ל. חד חגיבי ז"ל. חד טוסברג ז"ל. עמוס דמרי ז"ל. רבי חד הכהן זצ"ל. עישה חן ז"ל. מול ואליהו תורגמן ז"ל. יוסף ברום ז"ל. יוסף הכהן ז"ל. ולענין הנפסם בשואה ובהם: אלכסנדר שנדר, שושנה רוזה, רפאל פריצ, וציעזיליה צילה לבית משפחת ציטרון היי.

אין לעיין בעלון זה בשעת התפילה